

ÇİKOLATALI KURABIYE VE SÜT

1 Aralık 1955'te Rosa Parks isimli siyahi kadın, Jim Crow'a otobüste yerini vermemek için direnmiş, sonrasında da tutuklanmıştı çünkü o yıllarda Amerika'da ırkçılık alıp başını gitmiş, otobüslerde renk ayrımına göre oturmak için kurallar konulmuştu. Rosa'nın tutuklanmasına rağmen bu olay için verilen savaş bitmiyordu. Beyazlar ile siyahlar arası gerginlik gün geçtikçe artıyordu. Siyahlar yaşam hakları, eşitlik için insani bir şekilde, karşı tarafa şiddet uygulamadan, bir başka deyişle Ghandi'nin felsefesi ile Martin Luther King Jr.'ın liderliğinde Rosa'nın tutuklanmasına karşı tepkilerini ortaya koyuyorlardı. Bunun için de çeşitli protestolar düzenliyorlardı.

Amerikalılar için o dönemde hayat hiç kolay değildi. Johnsonlar da Alabama'da yaşadıkları için Rosa'nın yaşadığı olaylara ve sonrasına şahit olmuşlardı. Beyazların baskıcı tutumlarının ne demek olduğunu ailecek biliyorlardı. Hatta Martin Luther King Jr.'ın liderliğindeki protestolara katılıyorlardı ancak küçük kızları Jane, henüz beş yaşında olduğu için bu durumu tam olarak kavrayamamıştı. Onun için bu kavga çok da anlamlı değildi. Bu sebeple komşuları Bakerlara selam verdiğinde kendisine karşılık vermemelerine, suratlarını çevirmelerine anlam veremiyor ve çok üzülüyordu. Babası, Jane'in hayal kırıklığı yaşamasını istemediği için her seferinde kızına komşularından uzak durmasını tembihliyordu ama küçük kız bunlara pek de kulak asmiyordu çünkü annesi de her seferinde, Bakerlardan istediği tepkiyi alamasa da onlara selam vermekten vazgeçmiyordu.

Günler günleri, haftalar haftaları, aylar ayları kovaladı. Neredeyse bir yıl geçmişti ama hala siyahların haklarıyla ilgili biz uzlaşma söz konusu değildi. Protestolar devam ediyordu. Beyazların bir kısmı, siyahların eşitlik haklarına sıcak bakmaya başlamıştı artık ama düşüncelerini hiç değiştirmeyen, daha da katılaştırıp siyahlara zulüm yapmak isteyen bir kesim de vardı. Zaten uzlaşmanın olamamasının en büyük nedeni de bu kesimdi. Bakerların hangi düşünceden olduklarını Johnsonlar kestiremiyorlardı. Baker ailesi, onlara özellikle kötü bir davranışta bulunmamıştı fakat herhangi bir sosyal iletişimleri de olmuyordu.

Martin Luther'in evinin bombalandığı gün, ortam iyice gerilmişti. Jane'in anne ve babası haberi alır almaz kendilerini sokağa attılar. Artık günlük rutinleri olan protestolara bu kez daha büyük inançla katıldılar. Yaşam hakları için yürürken okuldaki Jane'i düşünmediler.

Anne ve babasının evde olacağı umuduyla okuldan dönen Jane ise her zamanki gibi okul otobüsünden iner inmez bahçesindeki çiçekleri sulayan bayan Baker'a gülümseyerek selam verdi. Karşılık alamayınca kendi evine doğru yöneldi ancak evlerinde kimsecikler yoktu. Evin kapısının önündeki basamaklara oturup beklemeye başladı. Saatler geçiyor ama annesi ve babası evlerine hala dönmemişti. Bir süre çantasından çıkardığı bebeği ile oynadı ama anne ve babası hala gelmemişti... Jane'in de karnı çok ama çok acıkmıştı.

Bayan Baker evinin penceresinden ara ara zavallı küçük kızı gözlüyordu. Sonunda dayanamayıp kocasına “Sanırım Johnsonlar evde değil. Yine o protestolara katılmış olmalılar. Küçük kızları ise saatlerdir kapıda. Zavallılık acıkmıştır. Hava da iyice kararmaya başladı. Gidip getireyim mi?” dedi. Bay Baker, saatini kontrol ettikten sonra “Peki.” anlamında kafasını salladı. İkisi de ilk defa Jane ile iletişim kuracakları için biraz tedirgindiler. Açıkçası böyle gergin günlerde taraf olmaktan da korkuyorlardı.

Bayan Baker’ı çitlere yaklaşırken gören Jane, ona doğru koşup ağlamaya başladı. Birden küçük çocuğun kendisine sarılmasıyla Bayan Baker affalladı ve kısa sürede toparlanıp “Merak etme küçüğüm. Anneler eminim, biraz sonra dönerler. Bu süreyi bizim evde geçirmeyi ister misin? Hem yalnız kalmazsın hem de birlikte bir şeyler yeriz.” dedi. Sonra da Jane’in başını “Evet.” anlamında sallaması üzerine Bayan Baker, küçük kızı kendi evlerine götürdü.

Jane; hep merak ettiği, konuşmak istediği bu insanlara ve evlerine girince etrafına kısa bir süre şaşkın şaşkın baktı. Bay Baker da önce Jane’i süzdü. Konuşmaya pek istekli gibi durmuyordu. Çocukları olmadığı için bir çocukla ne konuşulur çok da bilmiyordu. Bu sırada Bayan Baker elinde birkaç çikolatalı kurabiye ve bir bardak sütle içeri girdi. “Acıkmışsındır.” dedi. Jane gerçekten çok acıkmıştı ve kendisine yapılan bu ikramları bir çırpıda yedi. Yemeğini yedikten sonra Jane bıcı bıcı konuşmaya başladı. Böylece Bakerların işini kolaylaştırdı. Hatta ortama sıcak bir aile havası katmayı başardı. Karşılıklı olarak o kadar samimi, o kadar sevecen konuşuyorlardı ki onları dışardan biri görse yıllardır birbirleri ile çok iyi anlaştıklarını sanırdı.

Bakerlardaki konuşmalar tatlı tatlı devam ederken Johnsonlar eve döndüler. Jane’i göremeyince telaşlandılar. Annesi kapının önündeki basamaklara yığılıp ağlamaya başladı. Babası ise panikle “Jane!” diye bağırarak kızını aramaya koyuldu. Jane’in Bakerlarda olabileceği ikisinin de aklının ucundan geçmiyordu. Bu sırada, bağışmaları duyan Bay Baker, pencereye doğru gidip Johnsonların eve döndüğünü ve kızlarını aradıklarını fark etti. Hemen kapıya çıkıp aileye “Jane burada, merak etmeyin!” dedi. İhtimal vermedikleri bu durum karşısında Johnsonlar çok şaşırılmıştı. Bu sırada Jane de Bay Baker’ın yanından koşarak geçip anne ve babasına sarıldı. İki aile de gülümseyerek birbirlerine teşekkür ettiler. Küçük kızın sevgisi bu kavgadan daha büyüktü ve iki aile arasındaki duvarların yıkılmasına yetmişti. Aslında, insanlık da; renk, dil, din, ırk veya cinsiyet ayırmaksızın birbirini sevmek demek değil mi? Çikolatalı kurabiye ile sütün uyumundaki gibi insanların da tatlı bir uyum içinde yaşaması gerekmez mi?

Defne UYSAL

ÖZEL MARMARA ORTAOKULU

8-C

OkulAdresi: Marmara Eđitim Köyü

Maltepe/İSTANBUL

Okul Telefonu: 0216 626 10 00/1122

**Öđrencinin Ev Adresi: AYDINLI MAH. İZZET KABADAYI SOK. GİZLİ BAHÇE
KONAKLARI ŐELELE EVLERİ D: 1 BLOK DAİRE: 18 TUZLA/İSTANBUL**

Velinin Adı-Soyadı: Elif UYSAL

Velinin Telefonu: 0532 577 03 98

Veli e-mail Adresi: info@elifuysal.com.tr

Öđretmenin Adı-Soyadı: AyŐegül CANKU

Öđretmenin telefonu: 0216 626 10 00

Öđretmenin e-mail Adresi: aysegulcanku@mek.k12.tr